

Föreskrifter om ändring i Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogsvårdslagen

SKSFS 2015:3

Utkom från trycket
den 18 december 2015

beslutade den 15 december 2015

Sakord: Skogsvård

Skogsstyrelsen föreskriver, med stöd av 11 och 30 §§ skogsvårdsförordningen (1993:1096), och efter hörande av Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten och Riksantikvarieämbetet, i fråga om Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogsvårdslagen

att 3 kap. 4 §, 4 kap. 3 och 4 §§, 7 kap. 33 §§, samt allmänna råd till 3 kap. 1 och 2 §§ och till 7 kap. 26 § ska ha följande lydelse.

3 kap. Avverkning av skog på produktiv skogsmark och åtgärder på skogliga impediment

Avverkningsformer

Allmänna råd till 3 kap. 1 §

Avverkning som är ändamålsenlig för återväxt av ny skog kan utföras som trakthuggning, som genast sänker virkesförrådet till en nivå där skyldighet att anlägga ny skog inträder. Vid sådan avverkning kan skärm- eller fröträdd kvarlämnas. Avverkning som är ändamålsenlig för återväxt av ny skog kan också, på mark som är lämplig för naturlig förnygring, utföras som upprepad utglesning. Sådan utglesning kan leda till att virkesförrådet på sikt blir så lågt att skyldighet att anlägga ny skog uppstår, men kan också utföras så att virkesförrådet hela tiden överstiger den nivå där skyldighet att anlägga ny skog uppstår.

Allmänna råd till 3 kap. 2 §

Avverkning som främjar skogens utveckling kan utföras som röjning eller gallring som normalt minskar skogens höjd- och diameterspridning. Avverkningen kan i vissa fall också utföras så att skogens höjd- och diameterspridning bibehålls eller ökas, t.ex. genom någon form av blädning.

Virkesförrådet efter avverkning som främjar skogens utveckling bör i barrskog inte understiga den nivå som anges i bilaga 1. I äldre bestånd som har eller kan väntas få en särskilt hög kvalitet bör ett något lägre virkesförråd kunna godtas. Diagrammet bör användas då beståndets virkesförråd till minst 7/10 består av barrträd.

Lägsta ålder för förnygringsavverkning

4 § Med förnygringsavverkning avses annan avverkning än sådan som främjar skogens utveckling och som inte har till syfte att skogsmarken ska tas i anspråk för annat ändamål än virkesproduktion.

4 kap. Krav på tillstånd till avverkning m.m. i fjällnära skog och samråd inom renskötrelsens året-runt-marker

3 § Om brukningsenheten är mindre än 500 hektar produktiv skogsmark, behöver den berörda samebyn inte beredas tillfälle till samråd för hyggen som är mindre än 20 hektar, i fjällnära skog 10 hektar, produktiv skogsmark inom brukningsenheten. Samebyn ska dock beredas tillfälle till samråd om avverkningen berör för rennäringen särskilt viktig hänglavbärande skog, rastbete, arbetshage, flyttled eller om hygget ansluter till kalmark eller plantskog som sammanlagt med det planerade hygget överstiger 20 hektar, i fjällnära skog 10 hektar, inom brukningsenheten. För större brukningsenheter än 500 hektar produktiv skogsmark kan parterna komma överens om motsvarande lättnad i samrådet.

4 § Till ansökan om tillstånd eller anmälan om avverkning inom renskötrelsens året-runt-marker ska, där berörd sameby ska beredas tillfälle till samråd, fogas ett skriftligt bevis om att så skett.

7 kap. Hänsyn till naturvärden, kulturmiljövärden och rennäringen

Mark och vatten

Allmänna råd till 7 kap. 26 §

1. Allmänt

Dessa allmänna råd bör tillämpas på konventionell användning av kvävegödselmedel.

Med konventionell användning av kvävegödselmedel avses att:

- *det gödslade beståndet utgörs av frisk, välsluten, gallringsskog, äldre skog (ännu inte slutavverkningsmogen) eller slutavverkningsmogen skog,*
- *maximalt 200 kg kväve per hektar i form av mineralgödselmedel tillförs vid ett och samma tillfälle,*
- *det ska gå minst 8 år till omgödsling sker eller 10 år till förnygringsavverkning.*

Med kvävegödselmedel avses i dessa allmänna råd kalkkammonsaltpeteter, d.v.s. handelsgödselmedel som innehåller kväve, kalcium och magnesium och där kväve är det viktiga dominerande näringsämnet.

Dessa allmänna råd bör även tillämpas vid användning av organiska kvävegödselmedel, vad avser maximala givor för kväve i skilda områden, samt marker och områden som inte bör kvävegödsas. Andra restriktioner för användning av gödselmedel, t. ex. avseende innehåll av skadliga ämnen, behandlas inte i dessa allmänna råd.

De begränsningar som anges i dessa allmänna råd gäller inte gödsling för forsknings- och försöksverksamhet eller för att förbättra marktillståndet efter matjords- eller grustäkt.

Nedanstående begränsningar bör iakttas för att minimera risken för att kvävegödsling ska bidra till:

- *försurning av vatten och mark,*

- *kväveutlakning och kraftigt förhöjda halter av oorganiskt kväve i yt- och grundvatten,*
- *en riskabelt stor uppbyggnad av markens kväveförråd,*
- *utslagning eller störning av särskilt känsliga arter,*
- *skador på forn- och kulturlämningar.*

Diken

33 § Med skyddsdikning avses i dessa föreskrifter detsamma som i 15 § skogsvårdsförordningen (1993:1096).

Skyddsdikning får inte utföras så att grundvattennivån blir lägre än före avverkningen. Dikenas djup ska begränsas och diken ska lämnas att växa igen efter att de uppfyllt sitt syfte.

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2016

MONIKA STRIDSMAN

Jörgen Ringagård
(Tillsynsenheten)